

Prevenim des de casa

La necessitat de les normes
i els límits familiars

Núm. 3

La tasca educativa dels pares té com a finalitat ajudar els fills i les filles a passar de la seguretat de la infància a la responsabilitat de la vida adulta, amb els mínims entrebancs possibles (com podria ser prendre drogues).

“Ajudar-los a créixer! Sembla fàcil, però...”

Certament no ho és. Ni per als pares ni per als fills. Per això ens pot ser útil aplicar determinades pautes educatives, com ara establir normes i límits a la conducta dels fills.

“Tornar a les fórmules autoritàries del passat?”

En absolut. Es tracta de fer saber als fills què els està permès i què no, sense caure en l'autoritarisme (que és un estil educatiu inadequat).

Per establir amb èxit normes en la conducta dels fills, cal aplicar les pautes següents:

- **Tenir clars els motius que justifiquen les normes i comunicar-los als fills, així com les conseqüències d'incomplir-les (sancions).** Les normes no són arbitràries, no es basen en l'autoritat ni en la tradició.
- **Procurar pactar les normes amb els fills** i admetre modificacions, si els motius són raonables.
- **Les normes han de ser adequades a l'edat del fill.** La màxima que cal aplicar és: a més responsabilitat (no necessàriament a més edat), més llibertat.
- **Les normes han de ser decidides i exigides per ambdós pares,** a fi d'evitar missatges contradictoris o desautoritzacions mútues.
- **Ser exigides sempre.** Si es compleixen, cal reforçar la conducta del fill, però, en cas d'incompliment, s'ha d'aplicar sempre la sanció prevista.

“Tot això està molt bé fins que els fills arriben a l'adolescència. Llavors les coses es compliquen força...”

És cert i és normal que sigui així. L'adolescent necessita provar constantment fins on pot arribar. Tot i així, necessita que li marquem límits que l'orientin i li donin seguretat. Ara, no esperem que ho reconegui o que compleixi les normes al peu de la lletra...!

Amb el suport de:

